ECLI:LV:RIRT:2020:0108.11410014019.5.S
Lieta Nr. 11410014019
K33-0137-20/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2020.gada 8.janvārī

Rīgas rajona tiesa, tiesnese B.Jakobsone,
piedaloties
prokurorei O.Savickai un aizstāvei G.Burtniecei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

Tiesa konstatēja, ka /pers. A/ tīši nodarīja smagus miesas bojājumus, un tieši, 2019. gada 28. februārī ap plkst.15.00, Jūrmalā Jaunķemeru pludmalē /pers. A/ huligānisku motīvu vadīts pieskrēja pie iepriekš nepazīstamās /pers. B/ un tīši prettiesiski ar dūri iesita /pers. B/ vienu reizi pa kreiso vaigu un vienu reizi pa sejas labo pusi, un no nozieguma izdarīšanas vietas aizskrēja.

/pers. A/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. B/ nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami cietušās dzīvībai, t.i., smaga galvas trauma ar labās puses deniņu kaula lūzumu, galvas smadzeņu sasitumu, multipliem sejas kaulu lūzumiem (abu orbītu apakšējās un laterālās sienas, abpusējiem augšžokļa dobumu visu sienu, abpusējiem šķembainiem vaigu kaulu, deguna kaulu, deguna starpsienas, cieto aukslēju lūzumiem abās pusēs, labās puses spārnizauguma laterālās plātnītes), zemādas asinsizplūdumiem sejā, sistu brūci kreisajā vaigā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina un liecināja, ka nav uzbrucis /pers. B/, jo apsūdzībā noradītajā noziedzīgā nodarījuma laikā atradās citā vietā, nevis Jaunķemeru pludmalē.

Neskatoties uz to, ka /pers. A/ savu vainu noliedz, tiesas ieskatā, ar lietā savāktajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem /pers. A/ vaina ir pilnībā pierādīta.

Ar 2019.gada 2.aprīļa tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumā Nr.9-819 konstatēto lietā ir pierādīts un nav tiesai pamata apšaubīt faktu, ka cietušajai /pers. B/ ir konstatēti smagi, dzīvībai bīstami miesas bojājumi, un tieši, smaga galvas trauma ar labās puses deniņu kaula lūzumu, galvas smadzeņu sasitumu, multipliem sejas kaulu lūzumiem, zemādas asinsizplūdumi sejā, sista brūce kreisajā vaigā, kas varēja rasties 2019.gada 28.februārī cieta trula priekšmeta iedarbības rezultātā pie /pers. B/ norādītajiem apstākļiem (1.sējums, lietas 45.-46.lapa).

Tiesas sēdē tiesu medicīnas eksperts P.Pļuhins apstiprināja ekspertīzes secinājumus un papildus liecināja, ka, veicot cietušajai /pers. B/ medicīnisko ekspertīzi, viņš ir ņēmis vērā medicīniskajos dokumentos ietverto informāciju, un, izvērtējot /pers. B/ esošo lūzumu un ārējo miesas bojājumu lokalizāciju, nonācis pie secinājuma, ka viņai konstatētie miesas bojājumi varēja rasties divu spēcīgu sitienu, iespējams, ar dūri, rezultātā – viens sitiens tika izdarīts pa sejas kreiso pusi, otrs – pa sejas labās puses deniņiem, uzbrucējam atrodoties pretī cietušajai (1.sējums, lietas 199.-201.lapa).

Eksperta P.Pļuhina secinājumi sakrīt arī ar pašas cietušās /pers. B/ liecībām, ka 2019.gada 28.februārī ap plkst.15.00 viņa pastaigājās Jūrmalā, Jaunķemeros gar jūru, sākotnēji apmēram stundu gāja uz Lapmežciema pusi, tad atgriezās pie glābšanas stacijas un sāka iet uz Kauguru pusi. Noejot apmēram 5-7 minūtes Kauguru virzienā, pēkšņi no meža puses izskrējis vīrietis, vecumā ap 30 gadiem, kalsnas miesas būves, augumā apmēram 170 cm, ģērbies tumšā apģērbā, pieskrējis pie viņas, ar dūri vienu vai divas reizes iesitis pa seju, pēc kā viņa (/pers. B/) nokrita, bet vīrietis notupies pie viņas un latviešu valodā teicis "Atsūkā man!". Ieraugot, ka /pers. B/ asiņo seja, vīrietis aizskrējis uz kāpu pusi. /pers. B/ liecināja, ka vīrieti iepriekš nepamanīja, jo pastaigas laikā viņai galvā bija cepure, kapuce un ausīs – mūzikas austiņas, savukārt viņš no kāpām izskrējis pēkšņi. Taču, kad vīrietis notupies pie viņas, tad /pers. B/ labi saskatījusi un iegaumējusi viņa seju un ārējo izskatu, t.sk., pamanījusi, ka viņam ir īsi mati un sarkana seja, un ka viņš bija ģērbies tumšas krāsas apģērbā. Alkohola smaka no vīrieša mutes nebija jūtama. /pers. B/ liecināja, ka pēc sitieniem bijusi šoka stāvoklī, lai arī samaņu nav zaudējusi, tomēr neatceras precīzu sitienu skaitu. Tad viņa sajuta stipru asiņošanu no deguna un kreisā vaiga, sāpēja galva un žoklis. Turot cepuri pie sejas, viņa tūlīt devās atpakaļ uz sanatoriju, pa ceļam satika divas sievietes, kurām paziņoja par notikušo. Sievietes palīdzēja /pers. B/ nokļūt līdz sanatorijai, kur apsargs /pers. B/ nogādāja medpunktā, tika izsaukts ārsts un neatliekamā medicīniskā palīdzība, kas /pers. B/ nogādāja Stradiņa slimnīcā. /pers. B/ uzbrukuma rezultātā tika konstatēts smags smadzeņu satricinājums, pieres kaula plīsums, lauzts deguns, lauzti abi vaigu kauli, lauzti abi žokļi, ilgu laiku bija paaugstināts asinsspiediens, liels sejas pietūkums, tika veikta sejas operācija (1.sējums, lietas 12.-13., 14.-15., 86.-87.lapa, lietas 167.-168.,199.-201.lapa, 2.sējums., lietas 96.-97.lapa).

Lieciniece /pers. G/ tiesā apstiprināja, ka 2019.gada 28.februārī viņa bija devusies pastaigā pa pludmali netālu no Jaunķemeru sanatorijas, un, kad satika /pers. B/ pie jūras, viņas apģērbs bija smilšains, pie sejas viņa turēja kaut ko baltu, no vaiga un deguna tecēja asinis, uz vaiga bija plata pāršķelta āda ar dziļu rētu, izskatījās, ka var pazaudēt samaņu. /pers. B/ /pers. G/ ieteica tālāk neiet un apgalvoja, ka no krūmiem izskrēja vīrietis, kurš bija ģērbies tumšās drēbēs, un uzbruka viņai, iesitot pa seju, pēc kā cietusī nokritusi uz zemes un uzbrucējs viņai teicis "Atsūkā man!". Tad /pers. G/ kopā ar vēl vienu sievieti, kas piesteigusies palīgā, nogādājušas /pers. B/ līdz sanatorijai, kur tika izsaukta policijas un arī neatliekamā medicīniskā palīdzība. /pers. G/ liecināja, ka pašu uzbrucēju neredzēja un vispār tajā dienā pludmalē līdz notikušajam nevienu nesatika (1.sējums, lietas 167.-168.lapa).

No liecinieces /pers. H/ liecībām, savukārt, izriet, ka notikuma dienā viņai piezvanīja no Jaunķemeru sanatorijas un pateica, ka viņas mātei /pers. B/ kāds uzbrucis, un ka viņa tiek nogādāta Stradiņa slimnīcā. Slimnīcā māte viņai (/pers. H/) izstāstīja par notikušo, ka pastaigājās gar jūru, kad pēkšņi no meža izskrējis tumšās drēbēs ģērbies vīrietis ar sarkanu un uztūkušu seju, un no visa spēka ar dūri iesitis viņai pa seju, kā arī, laikam, pa plecu, pēc kā

viņa (/pers. B/) nokritusi, bet vīrietis latviešu valodā, ar krievu akcentu, teicis viņai: "Atsūkā man!". Slimnīcā /pers. B/ ārstējošais ārsts informējis /pers. H/, ka mātei nodarīti nopietni miesas bojājumi, ir vairāki lūzumi un nepieciešama operācija. Pēc operācijas /pers. B/ tika nogādāta intensīvās terapijas nodaļā, kur veikta tālākā ārstēšana (1.sējums, lietas 167.-168.lapa).

Ar lietā esošo telefonogrammu apstiprinās, ka 2019.gada 28.februārī plkst.17.11 VP RRP Jūrmalas iecirknī telefoniski saņemtas ziņas, ka ap plkst.15.20 Jūrmalā, Jaunķemeru pludmalē /pers. B/ uzbrucis nepazīstams vīrietis un iesitis pa seju, cietusī nogādāta Stradiņa slimnīcā (1.sējums, lietas 3.lapa).

No Valsts policijas RRP Jūrmalas iecirkņa darbinieka liecinieka K.Brauera ziņojuma, pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, kas tiesas sēdē pārbaudītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, un liecībām tiesas sēdē izriet, ka pēc ziņu par uzbrukumu /pers. B/ saņemšanas policijas iecirknī, ap plkst.15.30 K.Brauers saņēma norīkojumu nekavējoties doties uz Jaunķemeru pludmali un apsekot teritoriju. K.Brauers noskaidrojis, ka blakus ēkai /adrese/, atrodas dzīvojamais vagoniņš, kurā dzīvo /pers. A/ ar māsu /pers. K/. Sarunas laikā ar /pers. A/, K.Brauers noskaidrojis, ka viņš (/pers. A/) tajā dienā esot bijis Kauguru mikrorajonā, kā arī kāpu un pludmales rajonā. /pers. A/ norādījis, ka bija ģērbies tumšā apģērbā, K.Brauers aplūkojis /pers. A/ apģērbu un apavus un pamanījis, ka /pers. A/ apavi bija smilšaini. K.Brauers pieprasījis /pers. A/ parādīt rokas, uz /pers. A/ rokām tajā brīdī nebija nekādu skrāpējumu vai zilumu, tika veikta roku un apģērba fotofiksācija (1.sējums, lietas 224., 225.lapa). Sarunas laikā vagoniņā ienāca arī /pers. K/, kura apgalvoja, ka /pers. A/ visu dienu esot bijis dzīvesvietā un nekur nav gājis. Vēlāk jau tika saņemta informācija, ka uzbrucējs ir apmēram 30 gadus vecs, ģērbies tumšā apģērbā, kalsnas miesas būves, augums apmēram 1,70 metri, runā latviešu valodā ar krievu valodas akcentu, kas atbilda /pers. A/ aprakstam (1.sējums, lietas 6., 92., 167.-168.lapa).

No 2019.gada 1.marta protokola un tā pielikuma par /pers. A/ uzrādīšanas atpazīšanai pēc fotogrāfijām cietušajai /pers. B/ izriet, ka /pers. B/ pēc fotogrāfijas atpazina /pers. A/ kā vīrieti, kurš viņai Jaunķemeru pludmalē iesita ar labo roku sejas rajonā (1.sējums, lietas 14.-15.lapa).

Tiesa, pretēji /pers. A/ un viņa aizstāvei, uzskata, ka šos pirmstiesas izmeklēšanas laikā veiktās atpazīšanas rezultātus nav pamata apšaubīt, jo minētā procesuālā darbība notikusi atbilstoši Kriminālprocesa likuma 175.-177.pantā noteiktajai procesuālajai kārtībai, uzrādot cietušajai /pers. B/ apsūdzētā /pers. A/ fotogrāfiju līdz ar vēl divu citu vizuāli /pers. A/ līdzīgu vīriešu fotogrāfijām, starp kurām, kā izriet no atpazīšanas protokola un tā pielikuma, cietusī /pers. B/ pēc sejas vaibstiem, acīm, deguna formas un lūpām atpazinusi tieši /pers. A/, turklāt, tas, ka /pers. B/ no 2019.gada 28.februāra līdz 2019.gada 8.martam ārstējās stacionārā, liedza procesa virzītājai /pers. A/ uzrādīt atpazīšanai /pers. B/ dabā.

Tiesas uzskata, ka minētie apstākļi nekādā mērā nav ietekmējuši /pers. B/ liecību ticamību, jo tiesas sēdē /pers. B/ vairākkārt apliecināja, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā, aplūkojot viņai atpazīšanā uzrādīto vīriešu fotogrāfijas, pēc ārējā izskata pazīmēm, ko bija iegaumējusi, viņa kā uzbrucēju atpazina tieši /pers. A/, un arī tiesas sēdē, aplūkojot /pers. A/ tiesas zālē, /pers. B/ konkrēti liecināja, ka, redzot /pers. A/ sejas vaibstus un dzirdot viņa balsi, viņai nav šaubu, ka tieši /pers. A/ viņai uzbruka un nodarīja konkrētos miesas bojājumus (1.sējums, lietas 167.-168.,199.-201.lapa, 2.sējums., lietas 96.-97.lapa).

Tiesa tic cietušās /pers. B/ liecībām un uzskata, ka /pers. B/ sniegto ziņu patiesuma apšaubīšanai nav pamata, jo /pers. B/ liecības par uzbrukuma apstākļiem, /pers. A/ darbībām, miesas bojājumu iegūšanas veidu un pārējiem notikuma faktiskajiem apstākļiem, ir pietiekoši skaidras, detalizētas un visas procesa gaitā pamatā nemanīgas, turklāt, tās ir sakritīgas arī ar citām šajā lietā iegūtām ziņām par noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem.

Lai arī noskaidrots, ka citu aculiecinieku notikumam nebija, un /pers. G/ un /pers. H/ par notikušo uzzinājušas no cietušās /pers. B/, tas, ka šo personu sniegtās liecības ir savstarpēji sakritīgas, un atbilst lietā noskaidrotajiem apstākļiem, dod tiesai pamatu atzīt tās par ticamām un izmantojamām /pers. A/ vainas pierādīšanā.

Tiesa atzīst, ka nav pamata arī K.Brauera sniegto ziņu ticamības apšaubīšanai, jo ziņojumā sākotnēji norādītie fakti atbilst arī vēlāk nopratināšanā, t.sk., tiesā liecinātajam, turklāt, liecības ir konsekventas, ziņas iegūtas, izpildot dienesta pienākumus policijā, līdz ar to nav konstatējami nekādi subjektīvi iemesli sniegt patiesībai neatbilstošu informāciju, lai panāktu nepamatotu /pers. A/ apsūdzēšanu.

Tādējādi tiesa konstatē, ka ar minētajiem pierādījumiem, to kopumā un savstarpējā saistībā, ir pierādīts un tiesai nav pamata apšaubīt, ka tieši /pers. A/ ir nodarījis cietušajai /pers. B/ konstatētos smagos, dzīvībai bīstamos miesas bojājumus vietā, laikā, veidā un apstākļos, kas norādīti viņam celtajā un 2019.gada 18.decembrī grozītajā apsūdzībā (2.sēj., lietas 75.lapa).

Izvērtējot paša /pers. A/ liecības un paskaidrojumus visa procesa laikā, tiesa nāk pie secinājuma, ka /pers. A/ nestāsta patiesību, jo visu laiku sniedz mainīga satura liecības.

Kriminālprocesa likuma 126.panta ceturtā daļa noteic, ka uz apstākļiem, kas izslēdz krimināltiesību, kā arī uz alibi jānorāda personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību saistībā ar šā nodarījuma izdarīšanu.

Tā pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2019.gada 1. un 4.martā /pers. A/ sniedzis liecības, norādīdamas uz alibi, kas tiesas sēdē pārbaudītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu. /pers. A/ liecinājis, ka 2019.gada 28.februārī viņš atradās mājās līdz plkst.13.00, pēc tam devās barot kaķus, kuri atrodas Kauguros, aiz Kaugurciema ielas pa kreisi, ejot uz jūras pusi meža masīvā, pēc kā mājās atgriezās ap plkst.13.45 un pēc tam vairs nekur prom no mājām negāja (1.sējums, lietas 23., 24., 27.lapa).

/pers. A/ sniegtās ziņas par viņa atrašanās vietu pirmstiesas izmeklēšanā ir pārbaudītas, un tiesai jāsecina, ka lieciniece /pers. K/, kas ir /pers. A/ māsa, sniedza atšķirīgu informāciju par /pers. A/ atrašanās vietu un laiku 2019.gada 28.februārī, jo no viņas liecībām tiesas sēdē un liecībām pirmstiesas izmeklēšanas laikā, kas pārbaudītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, un ko viņa apstiprināja tiesas sēdē, izriet, ka notikuma dienā, t.i., 2019.gada 28.februārī, /pers. A/ pēc viņas lūguma patiešām bija izgājis pabarot kaķus, kas mitinās netālu no Kauguru tirdzniecības centra, bet no mājām /pers. A/ izgājis ap plkst.10.00, bijis viens, ļoti ilgi atradies prom, atgriezies mājās tikai ap plkst.19.00, iedzēris, un vēlāk mājās ieradusies arī /pers. M/ (1.sējums, lietas 16., 93.lapa, 199.-201.lapa).

Tādējādi tiesai jāsecina, ka /pers. A/ sākotnējais alibi, ka 2019.gada 28.februārī viņš kopš plkst.13.45 nav izgājis no mājām, un tātad nav bijis Jaunķemeru pludmalē ap plkst.15.00 un nodarījis /pers. B/ miesas bijājumus, neapstiprinās.

N o /pers. A/ nākamajiem paskaidrojumiem jau tiesas izmeklēšanas laikā, kas sniegti vairākkārt rakstveidā, savukārt izriet, ka 2019.gada 28.februārī ap plkst.13.00 pie viņa ieradās viņa draudzene /pers. M/ un ap plkst.13.30 abi kopā devās uz veikalu Kaugurciema ielā, pa ceļam pabarojot /pers. K/ kaķus. Pēc tam /pers. A/ kopā ar /pers. M/ ap plkst.15.00 gāja gar pludmales bāru *Kūriņš*, kur abus noteikti ir piefiksējusi videonovērošanas kamera, kas ir aptuvenais nozieguma izdarīšanas laiks (2.sējums, lietas 2.lapa ar tulkojumu lietas 3.lapā, lietas 63.lapa ar tulkojumu lietas 65.lapā, lietas 87.-88.lapa ar tulkojumu lietas 90.lapā).

Arī tiesas sēdē /pers. A/ liecināja, ka 2019.gada 28.februārī viņš atradās /adrese/, t.i., savā dzīvesvietā, kur dzīvo kopā ar māsu /pers. K/. Ap plkst.13.00 pie viņa atnāca viņa draudzene /pers. M/ un ap plkst.14.00 viņi kopā gāja barot /pers. K/ kaķus. Pēc tam tālāk devās uz mikrorajonu Kauguri, ap plkst.15.00 gāja gar pludmales restorānu *Kūriņš*, kur video kameras noteikti ir piefiksējušas /pers. A/ un /pers. M/, ejam turp un atpakaļ. Tālāk viņi kopā devās uz Kauguru tirdzniecības centra pusi, pie kura abi kādu brīdi pastāvēja un tālāk gāja uz *Klondaiku*. Mājās ieradās kopā ar /pers. M/ ap plkst. 19.00/20.00. Tā kā tajā dienā bija lietus un slapjš sniegs, /pers. A/ drēbes bija izmirkušas. Vēlāk vakarā pie viņa (/pers. A/) dzīvesvietā ieradās policijas darbinieki, sīkāk nepaskaidrojot, kas noticis, pieprasīja uzrādīt apģērbu. /pers. A/ uzrādīja savas drēbes un apavus, kurās bija ģērbies pa dienu, t.i., zilu sporta jaku ar baltām strīpām uz pleciem, zilas džinsu bikses un zaļganbrūnus apavus. Pēc policijas darbinieku pieprasījuma uzrādīja arī

savas rokas un policijas darbinieki veica roku fotofiksācijas. /pers. A/ liecināja, ka savos paskaidrojumos izmeklētājai B.Babijai esot norādījis par video ierakstiem pie restorāna *Kūriņš* un to pārbaudi, taču tas tika ignorēts (2.sējums, lietas 96.-97.lapa).

Lieciniece /pers. M/ tiesas izmeklēšanā tika nopratināta un liecināja, ka viņa patiešām bija /pers. A/ dzīvesbiedre, un no 2018.gada augusta līdz 2019.gada martam kopā ar /pers. A/, viņa māsu /pers. K/ un viņas dzīvesbiedru dzīvoja /adrese/. Abu attiecības bijušas saticīgas. Tomēr /pers. M/ noteikti liecināja, ka 2018.gada 28.februārī viņas vispār nebija mājās, t.i., /adrese/, jo viņa bija devusies uz vairākām dienām pie mātes, un Jūrmalā pie /pers. A/ atgriezās tikai 1.martā, t.i., dienā, kad /pers. A/ viņa dzīvesvietā aizturēja policija (1.sējums, lietas 228.-229.lapa).

Tādējādi tiesa secina, ka /pers. A/ versija, par to, ka 2019.gada 28.februārī lielāko dienas daļu, t.sk., arī laiku ap plkst.15.00 /pers. A/ pavadījis kopā ar /pers. M/ Kauguru mikrorajonā, nav apstiprinājusies.

Tā kā tiesas sēdē /pers. M/ vispār noliedza, ka sniegusi liecības pirmstiesas procesā, un apgalvoja, ka liecinieka nopratināšanas protokolā esošais rokraksts un paraksts nav viņas, tiesas izmeklēšanā nopratināts Valsts policijas Jūrmalas iecirkņa inspektors A.Āriņš, kurš liecināja, ka veica /pers. M/ kā liecinieces pratināšanu un viņas sniegtās liecības fiksēja nopratināšanas protokolā. /pers. M/ pratināšana notika viņas dzīvesvietā /adrese/, un /pers. M/ pēc procesa virzītājas norādījumiem tika uzdoti jautājumi tikai par /pers. A/ dzīvesveidu un personību. Pēc /pers. M/ nopratināšanas protokola (1.sējums, lietas 19.lapa) uzrādīšanas tiesas sēdē, A.Āriņš apliecināja, ka tas ir viņa sastādītais pratināšanas protokols, un tajā norādītās ziņas sniedza /pers. M/, kura pašrocīgi parakstīja protokolu (2.sējums, lietas 19.-20.lapa).

Tiesas izmeklēšanā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu un 2.punktu, liecinieces /pers. M/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2019.gada 5.martā sniegtās liecības tika pārbaudītas, un tiesa, izanalizējot to saturu, t.i., ka /pers. A/ bieži mēdz būt agresijas un vardarbības lēkmes, viņš bez iemesla var iesist cilvēkam ar rokām vai kājām, viņam mēdz būt vajāšanas mānija – it kā dzird balsis, un tad viņš ņem nazi un mēģina atkauties, viņš vairākkārt ir sitis /pers. M/ un /pers. K/, viņam ir vēlme pakārties (1.sējums, lietas 19.lapa, ar tulkojumu lietas 20.lapā), secina, ka liecības nesatur ziņas par apstākļiem, kas pierādāmi šajā lietā, neapstiprina /pers. A/ izvirzīto versiju, bet vairāk attiecināmas uz /pers. A/ dzīvesveida un personības raksturojumu.

/pers. M/ sniegtais /pers. A/ rakstura un psihiskā veselības stāvokļa subjektīvais novērtējums tiesai nav saistošs, jo tas izvērtēts 2019.gada 14.maija ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumā Nr.02.02-04/307/2019, kur norādīts, ka /pers. A/ nozieguma izdarīšanas laikā ar psihisku slimību nav slimojis, viņš spēja pilnībā saprast savu darbību, spēja savu darbību vadīt – bija pieskaitāms, tātad atbilst Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjekta pazīmēm, un, lai arī viņam bija alkohola aktīva atkarība, tas neliedza /pers. A/ pareizi saprast un izvērtēt lietai nozīmīgus apstākļus, un pareizi par tiem liecināt (1.sējums, lietas 53.-56.lapa).

Tiesa konstatē, ka, izņemot iepriekš norādīto informāciju par savu atrašanās vietu 2019.gada 28.februārī, /pers. A/ citas ziņas pirmstiesas izmeklēšanas laikā procesa virzītājai B.Babijai nav sniedzis, jo B.Babija tiesā liecināja, ka viņa strādā par vecāko inspektori Valsts policijas Jūrmalas iecirknī, ar apsūdzēto /pers. A/ ir vairākkārt strādājusi kriminālprocesa ietvaros, viņas lietvedībā bez šī procesa bija vēl viens cits kriminālprocess pret /pers. A/ par maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšanu. B.Babija norādīja, ka /pers. A/ nekādus lūgumus par pierādījumu iegūšanu, t.sk., par videoierakstu izprasīšanu no jebkādām videonovērošanas kamerām, un pieteikumus šajā kriminālprocesā nebija pieteicis. Abi kriminālprocesi tika uzsākti dažādos laikos, /pers. A/ noteikti tika pratināts katrā lietā atsevišķi. B.Babija liecināja, ka /pers. A/ runā gan krievu, gan latviešu valodā. Tiesas sēdē, apskatot aizturētā papildus nopratināšanas protokolu (1.sējums, lietas 24.lapa), B.Babija apliecināja, ka /pers. A/ šajā pratināšanas reizē apstiprināja iepriekš sniegtās liecības, aplūkojot lēmumu par personas atzīšanu par aizdomās turēto (1.sējums, lietas 26.lapa), B.Babija norādīja, ka /pers. A/ pašrocīgi parakstīja lēmumu, apskatot aizdomās turētā nopratināšanas protokolu (1.sējums, lietas 27.lapa), B.Babija norādīja, ka /pers. A/ pašrocīgi parakstīja protokolu (2.sējums, lietas 96.-97.lapa).

Neskatoties uz to, ka neviena no /pers. A/ izvirzītajām versijām par viņa atrašanās vietu 2019.gada 28.februārī ap plkst.15.00, kas, viņaprāt, izslēdz viņa kriminālatbildību par uzbrukumu /pers. B/, neapstiprinājās ar lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa tiesas izmeklēšanas laikā apmierināja /pers. A/ un viņa aizstāves lūgumu par kompleksās psiholoģiskās poligrāfa ekspertīzes noteikšanu /pers. A/.

No 2019.gada 14.novembra kompleksās psiholoģiskās poligrāfa ekspertīzes eksperta atzinuma Nr.701-1-19/958k izriet, ka /pers. A/ nepiemīt tādas individuāli psiholoģiskās īpatnības, kas var traucēt viņam adekvāti uztvert lietai nozīmīgus apstākļus un atbilstoši par tiem liecināt. /pers. A/ īpatnības būtiski neietekmē viņa spējas atbildēt patiesi uz ekspertīzē uzdotajiem jautājumiem. Ekspertīzē izdarīti secinājumi, ka /pers. A/, visticamāk, melo, teikdams, ka 2019.gada 28.februārī plkst.15.00 nav atradies Jaunķemeru pludmalē un nav sitis nevienu sievieti. /pers. A/ teicis ekspertiem, ka 2019.gada 28.februārī plkst.15.00 atradās mikrorajonā Kauguri kopā ar /pers. M/, taču ekspertīzes gaitā ir izdarīts kategorisks secinājums, ka /pers. A/ melo, to teikdams (2.sējums, lietas 30.-46.lapa).

Izvērtējot lietā noskaidrotos faktiskos apstākļus kopsakarā ar eksperta secinājumiem par /pers. A/ liecību patiesumu, tiesa nāk pie secinājuma, ka /pers. A/ melo, viņa liecības nav ticamas un visas tiesas izmeklēšanā izvirzītās versijas vērtējamas kā viņa izvēlētā aizstāvības pozīcija, lai maldinātu tiesu par viņa patieso saistību ar izdarīto un izvairītos no atbildības par izdarīto.

Tiesa noraida arī /pers. A/ teikto, ka viņa nevainīgu pierāda tas, ka uz viņa rokām nav konstatēti nobrāzumi vai zilumi, kas, viņaprāt, noteikti būtu, ja viņš būtu sitis cietušajai, jo tiesu medicīnas eksperts P.Pļuhins tiesā liecināja, ka pat pēc ļoti spēcīgiem sitieniem ar dūri cietušajai pa seju, uz uzbrucēja dūres ādas var arī nepalikt nekādas zīmes vai ādas bojājumi (1.sējums, lietas 199.-201.lapa).

Tiesa konstatē, ka lietā esošajā /pers. A/ aizturēšanas protokolā ir norādīts, ka /pers. A/ šajā kriminālprocesā ticis aizturēts tikai 2019.gada 3.martā (1.sējums, lietas 22.lapa), bet no lietā esošā /pers. A/ nopratināšanas protokola izriet, ka jau 2019.gada 1.martā /pers. A/ kā aizturētais Jūrmalas policijas iecirknī ĪAV (Īslaicīgās aizturēšanas vietā) tika pratināts par viņa atrašanās vietu 2019.gada 28.februārī (1.sējums, lietas 23.lapa).

Tiesa uzskata, ka minētais apstāklis nedod pamatu apšaubīt, ka /pers. A/ šī procesa ietvaros patiešām ticis aizturēts tieši saistībā ar pret /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu, ka viņš jau sākotnēji zinājis par ko tiek aizturēts, un aizturēšanas protokolā pašrocīgi norādījis, ka aizturēšanu neatzīst par pamatotu un vainu neatzīst.

Līdz ar to tiesa par nepamatotiem atzīst arī /pers. A/ iebildumus, ka procesa virzītāja B.Babija vienlaicīgi veikusi ar viņu dažādas procesuālas darbības dažādos procesos, un ka viņš nav sapratis, par kādiem notikumiem viņš tiek aizturēts un pratināts.

Tādējādi tiesa konstatē, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem, kas atzīstami par attiecināmiem, pieļaujamiem un ticamiem, /pers. A/ inkriminētās darbības ir pilnībā apstiprinājušās, tajās ir konstatējamas visas Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objektīvās un subjektīvās pazīmes un tiesai nav šaubu par /pers. A/ vainu, līdz ar to lietā ir pamats taisīt notiesājošu spriedumu un piespriest /pers. A/ sodu.

Nosakot /pers. A/ soda veidu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ darbības atbilstoši Krimināllikuma 7.panta ceturtajai daļai klasificējamas kā tīšs smags noziegums, kas vērsts pret cilvēka veselību un dzīvību. Tā kā noziegums izdarīts, pielietojot nemotivētu vardarbību, un tā rezultātā cietušajai /pers. B/ konstatēti dzīvībai bīstami miesas bojājumi, tas uzskatāms par noziegumu ar augstu sabiedriskās bīstamības un kaitīguma pakāpi.

Par /pers. A/ personību tiesas sēdē noskaidrots, ka viņš līdz apcietinājumam oficiālu algotu darbu nestrādāja, piepelnījās ar dažādiem gadījuma darbiem, nav precējies, nepilngadīgu bērnu nav, deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/, bet līdz apcietinājumam faktiskā – /adrese/, pie māsas. No lietas

materiāliem izriet, ka /pers. A/ Rīgas Centrālcietumā ir konstatēta smaga saslimšana, viņš ilgstoši ārstējies Latvijas cietumu slimnīcā, ārstēšanās kurss pabeigts, šobrīd veselības stāvoklis apmierinošs, invaliditāte nav noteikta. No IeM Informācijas centra Sodu reģistra datiem redzams, ka /pers. A/ agrāk sodīts 3 reizes, uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi nebija dzēsta pēdējā sodāmība. No Valsts probācijas dienesta sniegtās informācijas izriet, ka uz 2019.gada 19.septembri /pers. A/ nav izcietis ar Rīgas rajona tiesas 2018.gada 19.janvāra spriedumu piespriesto soda daļu – 24 piespiedu darba stundas. Administratīvi sodīts vairākkārt, pēdējo reizi 2019.gada februārī (1.sējums, lietas 65.-69.lapa).

Apsūdzībā izklāstītie konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļi, kā arī /pers. A/ vardarbīgo rīcību veicinoši apstākļi, t.i., pastiprināta un ļaunprātīga alkohola lietošana, liecina par to, ka /pers. A/, iespējams, tieši ļaunprātīgas alkohola lietošanas dēļ kļuvis izteikti nesavaldīgs un agresīvs, kas novedis pie vardarbīga nozieguma izdarīšanas un smagu miesas bojājumu nodarīšanas /pers. B/.

Turklāt tas, ka /pers. A/ nestrādā oficiālu algotu darbu un viņam nav regulāru un legālu ienākumu, kā arī tas, ka viņš ilgstoši lieto alkoholu, ko pats nenoliedza, šo atkarību neatzīst un neapmeklē ārstu-narkologu, negatīvi raksturo viņa personību un kopsakarā ar to, ka viņš nedzēstas sodāmības laikā, turklāt arī neizciesta soda laikā, izdarījis jaunu vardarbīgu noziegumu, norāda uz to, ka /pers. A/ ir sabiedriski bīstams, un tādēļ par izdarīto noziegumu ir jāsoda ar reālu brīvības atņemšanu, kā to prasa prokurore.

Tiesas ieskatā, brīvības atņemšana /pers. A/ konkrētajā gadījumā ir atzīstama par taisnīgu, ar izdarīto un tā sekām samērīgu, kā arī apsūdzētā personībai atbilstošu sodu, un tieši šāds soda veids, tiesas ieskatā, visefektīvāk veicinās soda represīvo un arī preventīvo mērķu sasniegšanu, t.sk., gan atjaunos taisnīgumu un aizsargās sabiedrisko drošību, gan arī sekmēs /pers. A/ resocializēšanu.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu ņem vērā to, ka lietā nav konstatējams neviens no Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā paredzētajiem atbildību mīkstinošajiem apstākļiem, kā arī nav konstatējams neviens apstāklis, ko varētu atzīt par /pers. A/ atbildību mīkstinošu, pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu. Savukārt, par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīts nedzēstas sodāmības laikā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka brīvības atņemšana uz 1 gadu 6 mēnešiem, kā to prasa prokurore, ir uzskatāma par samērīgu un soda mērķu sasniegšanai pietiekamu sodu.

Turklāt, tiesa uzskata, ka /pers. A/ ir jāpiemēro arī papildsods – probācijas uzraudzība uz 2 gadiem –, lai pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas turpinātos viņa labošanās un ieslodzījuma vietā uzsāktais resocializācijas process.

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarījis neizciesta soda – piespiedu darbs – laikā, kas viņam piespriests ar Rīgas rajona tiesas 2018.gada 19.janvāra spriedumu, tiesa atzīst par nepieciešamu šajā spriedumā /pers. A/ saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteikt arī galīgo sodu, un uzskata, ka taisnīgi un likumīgi ir noteiktajam sodam pēc minētā sprieduma neizciesto papildsodu, kura neizciestā daļa uz /pers. A/ aizturēšanas dienu šajā procesā, t.i., 2019.gada 3.martu, veido 24 piespiedu darba stundas, pievienot pilnīgi.

Lai nodrošinātu sprieduma izpildi un izslēgtu iespēju apsūdzētajam izvairīties no soda izciešanas, /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atceļams tikai pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet no 2019.gada 3.marta aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks, pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, ieskaitāms brīvības atņemšanas soda izciešanā.

Likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.[1] panta 2.punkts noteic, ka personai, kas atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ir pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju.

No lietas materiāliem redzams, ka ar 2019.gada 3.jūnija Juridiskās palīdzības administrācijas lēmumu Nr.6-1.1.19/339 cietušajai /pers. B/ izmaksāta valsts kompensācija 1935 *euro* apmērā, līdz ar to Juridiskās palīdzības administrācija kriminālprocesā iesniegusi pieteikumu par minētās kompensācijas piedziņu no apsūdzētā valsts interesēs (1.sējums lietas 132., 133.lapa).

Ņemot vērā to, ka tiesas izmeklēšanā ir pierādīts, ka tieši /pers. A/ nodarījis cietušajai /pers. B/ smagus dzīvībai bīstamus miesas bojājumus, tad tieši no /pers. A/ valsts labā ar šo spriedumu piedzenami zaudējumi, kas radušies sakarā ar valsts kompensācijas izmaksu.

Turklāt, ievērojot Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēto kriminālprocesa pamatprincipu par cietušā tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu, kas noteic, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai, tiesa atzīst, ka cietušajai /pers. B/ ir tiesības no apsūdzētā /pers. A/ pieprasīt un saņemt morālā kaitējuma kompensāciju.

Cietusī /pers. B/ tiesā liecināja, ka vēlas no /pers. A/ saņemt kompensāciju 2000 *euro* apmērā par morālo aizskārumu un pārciestajām fiziskajām ciešanām un sāpēm, jo joprojām izjūt notikušā sekas, ievērojami ir pasliktinājusies redze, jālieto brilles, kas iepriekš nebija nepieciešamas, pārrauta nerva dēļ pastāvīgi ir notirpis apakšžoklis, bieži reibst un sāp galva, ikdienā jālieto nomierinoši un asinsspiedienu regulējoši medikamenti, kurus iepriekš nelietoja vispār (1.sējums, lietas 167.-168.,199.-201.lapa, 2.sējums., lietas 96.-97.lapa).

Arī cietušās /pers. B/ meita /pers. H/ tiesā liecināja, ka pēc operācijas /pers. B/ tika nogādāta intensīvās terapijas nodaļā, kur veikta tālākā ārstēšana. Pēc iznākšanas no slimnīcas /pers. B/ apmēram 2-3 mēnešus dzīvoja pie /pers. H/, tika aprūpēta, devās pie ārstiem, viņai pasliktinājās redze un atmiņa, jālieto brilles, šobrīd nestrādā, ir arī ārsta apliecinājums, ka nevar strādāt, pēc uzbrukuma novērojusi, ka māti pārņem liels satraukums, ja kaut kur jādodas vienai (1.sējums, lietas 167.-168.lapa).

Izvērtējusi minēto un lietas apstākļus kopumā, tiesa nāk pie secinājuma, ka cietušās /pers. B/ kompensācijas pieteikums 2000 *euro* ir atzīstams par pamatotu, kompensācijas apmērs ir samērīgs ar pret /pers. B/ vērstā nodarījuma raksturu un tā sekām, tādēļ minētā summa, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas nosacījumiem, ir piedzenama no /pers. A/ cietušās /pers. B/ labā ar šo spriedumu kā morālā kaitējuma kompensācija, ja viņš to nenomaksās labprātīgi trīsdesmit dienu termiņā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu, procesuālie izdevumi 945,22 *euro* apmērā, ko veido samaksa par /pers. A/ sniegto valsts nodrošināto juridisko palīdzību šajā kriminālprocesā, un 850 *euro* apmērā par kompleksās psiholoģiskās poligrāfa ekspertīzes veikšanu, piedzenami no viņa valsts labā, ja viņš tos nesamaksās Kriminālprocesa likuma 368.panta 6.[1] daļā noteiktajā labprātīgās izpildes termiņā.

/pers. A/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas tiesa pamatu nekonstatē, jo tiesas izmeklēšanā nav konstatēti apstākļi un arī tiesai nav iesniegti pierādījumi, t.sk., ziņas par ienākumu apmēru, maznodrošinātas vai trūcīgas personas statusa piešķiršanu vai par darbnespēju, piešķirtās invaliditātes dēļ, kas ļautu /pers. A/ materiālo stāvokli atzīt par tādu, kas liedz viņam pašam samaksāt procesuālos izdevumus.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu,

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 51.pantu, noteiktajam sodam pilnīgi pievienot pēc Rīgas rajona tiesas 2018.gada 19.janvāra sprieduma neizciesto

sodu un galīgo sodu /pers. A/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem, piespiedu darbu uz 24 (divdesmit četrām) stundām, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā no 2019.gada 3.marta pavadīto laiku.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu šajā procesā 945,22 *euro* (deviņi simti četrdesmit pieci, komats, 22) un noteikt trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai kontā Nr.LV68TREL1060001239300 (saņēmējs: Valsts kase, reģ.Nr.90000050138, TRELLV22, iemaksas mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr.11410014019), pēc kā maksājuma veikšanas faktu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesā Jūrmalā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā 1935 *euro* (viens tūkstotis deviņi simti trīsdesmit pieci) sakarā ar valsts kompensācijas izmaksu cietušajai un noteikt trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas kompensācijas labprātīgai nomaksai kontā Nr.LV68TREL1060001239300 (saņēmējs: Valsts kase, reģ.Nr.90000050138, TRELLV22, iemaksas mērķis: valsts kompensācijas samaksa krimināllietā Nr.11410014019), pēc kā maksājuma veikšanas faktu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesā Jūrmalā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 850 *euro* (astoņi simti piecdesmit) par kompleksās psiholoģiskās poligrāfa ekspertīzes veikšanu un noteikt trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai kontā Nr.LV51TREL219045801900 (saņēmējs: Tiesu administrācija, reģ.Nr.90001672316, iemaksas mērķis: procesuālo izdevumu samaksa krimināllietā Nr.11410014019), pēc kā maksājuma veikšanas faktu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesā Jūrmalā.

Cietušās/pers. B/ morālā kaitējuma kompensācijas pieprasījumu apmierināt un piedzīt no /pers. A/ cietušās /pers. B/ labā kompensāciju 2000 *euro* (divi tūkstoši) par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām, un noteikt trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas kompensācijas labprātīgai nomaksai kontā Nr./numurs/ (saņēmējs: /pers. B/, iemaksas mērķis: morālā kaitējuma kompensācija krimināllietā Nr.11410014019), pēc kā maksājuma veikšanas faktu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesā Jūrmalā.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Pilno spriedumu desmit dienu laikā no tā pieejamības dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesā, Jūrmalā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiesas kancelejā – 2020.gada 3.marts.

Tiesnese B.Jakobsone